

DOJĄCY (1) *part praes act impf*

o jasne.

[*pl N subst dojąc(e).*] ∅ *G dojących (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. doić.

Karmiąca, dająca ssac: [*wziął*] Wielbłądzic dojących [*lactantes camelos*] ze zrebięty ich/ trzydzieści
BudBib Gen 32/15.

[*dojąca co:* trzeba im [*krowom*] fwieżey karmiey nakładać dla dośthathku mleka/ bowiem dojące
cielęta krowy łtarą karmią rychło łobie obrzydzą *Cresc 1549 545 (Linde s.v. doić).*]

Synonim: karmiący.

Cf DOIĆ

LZ